

OPINIÓ

És preocupant constatar el poc interès que hi ha per part de les i els lectors castellanoparlants de l'Estat espanyol per la literatura escrita en alguna de les altres llengües peninsulars que no sigui el castellà.

És desmoralitzant comprovar, per exemple, que l'esquer perquè llegissin traduïda al castellà de Pedra de tartera de **Maria Barbal** no va ser l'èxit que va tenir en la seva llengua sinó els molts exemplars que en va vendre la traducció alemanya.

Crec que va ser l'escriptora i Nobel **Toni Morrison** (potser ho va dir **Maya Angelou**, no n'estic molt segura) que no es pot respectar allò que no es coneix. Així és i em proposo demostrar que llegir en català no és tan difícil i és un pas per conèixer aquesta literatura. Per a això presentaré

Antonina Canyelles. Les banyes del croissant.

Escrit per Eulàlia Lledó, doctora en filologia romànica
dimarts, 18 de setembre de 2018 23:59

tal qual tres poesies i mitges de l'últim volum —Les banyes del croissant, 2018— de la poeta mallorquina

Antonina Canyelles

(Palma, 1942), una de les veus més lúcides i més originals de la poesia catalana contemporània i una excel·lent rapsoda.

Com la poeta ianqui **Marianne Moore**, que a força de polir i llimar, de retallar i condensar, va reduir els vint-i-nou versos de la seva famosa composició «Poesia» a tan sols els essencials, és a dir, a tres, opera Canyelles i obté destil·lats poemes que semblen aforismes, la mínima expressió d'una idea, d'una imatge.

Per als vins i els perfums,

vestits de vidre

De vegades es permet una seriosa broma, perfectament comprensible/traduïble al castellà.

Dels tres Màgics de l'Orient

el meu preferit

és

el que porta la birra.

Antonina Canyelles. Les banyes del croissant.

Escrit per Eulàlia Lledó, doctora en filologia romànica
dimarts, 18 de setembre de 2018 23:59

Altres vegades, també en tres versos, se la juga amb l'amor i les seves trampes a punta seca, i de passada ens recorda el do de la maternitat.

Filla, em digué la mare,

si et juren amor etern,

llença't de cap a la trinxera.

Algunes incideixen en la vellesa més mecànica i utilitària.

Ja no tenim rodes,

ni manillar ni timbre.

I pensar que un dia fórem

alegres bicicletes.

Antonina Canyelles. Les banyes del croissant.

Escrit per Eulàlia Lledó, doctora en filologia romànica
dimarts, 18 de setembre de 2018 23:59

Antonina Canyelles és autora d'una obra notable que es va iniciar amb *Quadern de conseqüències* (1980) i

Patchwork

(1981). Després de més de vint anys de silenci (que en això també és una clàssica), el van seguir —afortunadament ja a un bon ritme—

Piercing

(2005) i *D'estructura circular* (2007). L'any 2011 va ser fèrtil atès que es va editar l'antologia *Putes i consentits*

.
Antologia poètica i Tasta'm

. 34

poemes inèdits

. De 2013 és

La duna i la cascada

i de 2015

Nus baixant una escala

.
Panoptik

(2017) —n'hi ha versió castellana— és per ara el seu penúltim llibre. A internet hi ha almenys una adreça on poden trobar-se algunes de les seves poesies en edició bilingüe.

La seva poesia contundent però matisada, en moltes ocasions esglaiadorament àcida, desperta la sensibilitat, propicia el joc i aguditza l'enginy.